

EEN DAGJE VISSSEN OP ZEE

Het is eind oktober en het beloofd een mooie najaarsdag te worden met een lichte oostenwind en een bijna vlakke zee . Het is wat nevelig, maar al met al ideaal om op zee te gaan vissen.

Om half acht ga ik met mijn vriend Ben Zonneveld bij de Vuurtoren de zee op, om na een half uurtje varen onze hengels uit de gooien bij een wrak op ongeveer 5 km voorbij het REM-eiland. Dat is kennelijk een goede visplek, want als we daar aankomen liggen er al vijf boten, met allemaal flink wat gullen aan boord.

Terwijl wij ook proberen een visje te verschalken, komen spreeuwen, die waarschijnlijk door de mist uit de koers zijn geraakt, even een rustplaats zoeken op het gladde polyester van onze boten. Enkele vinden zelfs onze hengels wel erg geschikt om op uit te rusten. Het is maar wat je brutaal noemt.

Opeens valt er een pieper uit de lucht naast onze boot in het water. Hij drijft een paar minuten rond, vliegt op, draait een paar rondjes rond de boten en laat zich weer zachtjes fladderend in het water zakken. Even later stijgt hij weer op en blijft dan vlak boven mijn hoofd fladderen, kennelijk om een landingsplaats te zoeken. Ik pluk het arme dier uit de lucht en kan ik hem op mijn gemak bekijken. Het blijkt een grote pieper te zijn, die zich zeker op zijn gemak voelt, want hij blijft wel een uur op mijn handdoek zitten. Daarna vliegt hij weer op en vliegt, voor zover ik hem kan volgen, recht op de kust aan.

Later zien we twee lepelaars vlakbij overkomen, maar door het nevelige weer zijn ze weer gauw uit zicht.

Met het keren van het tij in de loop van de middag, krijgen we gezelschap van een grote groep meeuwen, die natuurlijk allang al die gullen in de boten hadden zien liggen. Als enkele van de vismaten de vis gaan schoonmaken en de viskoppen en ingewanden overboord gooien, zijn de meeuwen er als de kippen bij. Vooral de dwergmeeuwen pikken pijlsnel het afval uit het water op tot enkele meters van onze boot. We zien ze bij tientallen. Ook zien we verschillende drieteenmeeuwen en veel kokmeeuwen, stormmeeuwen en zilvermeeuwen. Vooral de zilvermeeuwen zijn het, die de grote gullekoppen verorberen door er in een kring op in de hakken, soms meer onder water dan er boven en met veel misbaar en gekrijs.

Ook zien we een grote jager, die misschien wel door de herrieaangetrokken wordt, maar zelf ook veel rumoer onder de meeuwen veroorzaakt.

Ook komen er twee van Jan van genten voorbij; jammer dat we ze niet zien duiken.

Al met al was het een mooie dag om te vissen, maar dat er ook zoveel vogels te zien zijn zo ver uit de kust, had ik niet gedacht.

Jan Jacobs